

2024/1349

22.5.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1349

af 14. maj 2024

om indførelse af en grænseprocedure for tilbagesendelse og om ændring af forordning (EU) 2021/1148

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, og artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelser fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen udgør et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og bør derfor sikre, at der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, udforme en fælles politik for asyl og migration, kontrol ved de ydre grænser og tilbagesendelse samt forhindre ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne på grundlag af solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, som også er retfærdig over for tredjelandstatsborgere og statsløse og i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.
- (2) Formålet med denne forordning er at strømline, forenkle og harmonisere medlemsstaternes proceduremæssige ordninger ved at indføre en grænseprocedure ved tilbagesendelse. Denne procedure bør finde anvendelse på tredjelandstatsborgere og statsløse, hvis ansøgning er blevet afvist i forbindelse med grænseproceduren ved asyl, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 ⁽⁴⁾ (»grænseproceduren ved asyl«).
- (3) For de medlemsstater, der ikke er bundet af forordning (EU) 2024/1348 bør henvisninger i nærværende forordning til bestemmelser i forordning (EU) 2024/1348 forstås som henvisninger til tilsvarende bestemmelser, som de kunne have indført i deres nationale ret.
- (4) Med hensyn til behandlingen af de personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til de folkeretlige instrumenter, som de er part i.
- (5) Barnets tarv bør komme i første række, når medlemsstaterne anvender de bestemmelser i denne forordning, der muligvis vedrører mindreårige.
- (6) Mange ansøgninger om international beskyttelse fremsættes ved en medlemsstats ydre grænse eller i en medlemsstats transitområde, herunder af personer, der pågribes i forbindelse med en uautoriseret passage af den ydre grænse, det vil sige på det tidspunkt, hvor den irregulære passage af den ydre grænse finder sted, eller nær ved den ydre grænse, efter at passagen har fundet sted, eller af personer, der sættes i land efter en eftersøgnings- og redningsoperation. For at kunne foretage identifikations-, sikkerheds- og helbredstjek ved de ydre grænser og henvise de berørte tredjelandstatsborgere og statsløse til de relevante procedurer er det nødvendigt at foretage en screening.

⁽¹⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 97 og EUT C 155 af 30.4.2021, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 207 af 30.6.2017, s. 67 og EUT C 175 af 7.5.2021, s. 32.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2024.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

Efter screeningen bør tredjelandstatsborgere og statsløse kanaliseres videre til den relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedure eller nægtes indrejse. Der bør derfor indføres en fase forud for indrejse bestående af en screening og en grænseprocedure ved asyl og tilbagesendelse. Der bør være gnidningsløse og effektive forbindelser mellem alle faser af de relevante procedurer for alle irregulære indrejser.

- (7) Der gives ikke tilladelse til indrejse på området, hvis en ansøger ikke har ret til at forblive på det pågældende område, hvis vedkommende ikke har anmodet om tilladelse til at forblive på det pågældende område i forbindelse med den klageprocedure, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1348, eller hvis en ret har truffet afgørelse om, at vedkommende ikke bør have tilladelse til at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af en sådan klage foreligger. For at sikre kontinuitet mellem asylproceduren og tilbagesendelsesproceduren bør tilbagesendelsesproceduren i sådanne tilfælde i forbindelse med en grænseprocedure også gennemføres inden for en periode på højst 12 uger. Denne periode bør regnes fra det tidspunkt, hvor ansøgeren, tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på det pågældende område.
- (8) For at sikre ligebehandling af alle tredjelandstatsborgere og statsløse, der inden for rammerne af grænseproceduren har fået afslag på deres ansøgninger, bør det gælde, at hvis en medlemsstat har besluttet ikke at anvende bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF⁽⁵⁾, i henhold til de relevante undtagelser fastsat i nævnte direktiv, på tredjelandstatsborgere og statsløse og ikke udsteder en afgørelse om tilbagesendelse til den pågældende tredjelandstatsborger, bør behandlingen og niveauet af beskyttelse af den pågældende ansøger, tredjelandstatsborger eller statsløse være i overensstemmelse med bestemmelsen i direktiv 2008/115/EF om gunstigere bestemmelser, hvad angår tredjelandstatsborgere, der er undtaget fra nævnte direktivs anvendelsesområde, og svare til det, der gælder for personer, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse.
- (9) Ved anvendelsen af grænseproceduren ved tilbagesendelse bør visse bestemmelser i direktiv 2008/115/EF finde anvendelse, da de regulerer elementer af grænseproceduren ved tilbagesendelse, der ikke er fastsat i denne forordning, navnlig dem, der vedrører definitioner, gunstigere bestemmelser, non-refoulement, barnets tarv, familieliv og helbredstilstand, risiko for forsvinden, forpligtelse til at samarbejde, frist for frivillig udrejse, afgørelse om tilbagesendelse, udsættelse af udsendelse, tilbagesendelse og udsendelse af uledsagede mindreårige, indrejseforbud, garantier i perioden frem til tilbagesendelsen, frihedsberøvelse, betingelser for frihedsberøvelse, frihedsberøvelse af mindreårige og familier og nødsituationer. For at mindske risikoen for uautoriseret indrejse og uautoriserede bevægelser for så vidt angår tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold, der er omfattet af grænseproceduren ved tilbagesendelse, bør der indrømmes en frist for frivillig udrejse. Denne frist for frivillig udrejse bør kun gives efter anmodning, og den bør hverken overstige 15 dage eller give ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område. Berørte personer bør overgive ethvert gyldigt rejsedokument, som de er i besiddelse af, til de kompetente myndigheder, så længe det er nødvendigt for at forhindre, at de forsvinder. De bestemmelser om tilbagesendelse, der er fastsat i denne forordning, berører ikke medlemsstaternes skønsmæssige mulighed for til enhver tid at beslutte at tildele en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse eller anden tilladelse, der giver ret til ophold af menneskelige, humanitære eller andre grunde.
- (10) Når tredjelandstatsborgeren eller den statsløse med ulovligt ophold ikke vender tilbage eller ikke udsendes inden for maksimumsperioden for grænseproceduren ved tilbagesendelse, bør tilbagesendelsesproceduren fortsætte som fastsat i direktiv 2008/115/EF.
- (11) Når en ansøger, en tredjelandstatsborger eller en statsløs, der er blevet frihedsberøvet i forbindelse med grænseproceduren ved asyl, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1348, ikke længere har ret til at forblive og ikke har fået tilladelse til at forblive på det pågældende område, bør medlemsstaterne kunne opretholde frihedsberøvelsen med henblik på at forhindre indrejse på området og gennemføre en tilbagesendelsesprocedure under overholdelse af de garantier og betingelser for frihedsberøvelse, der er fastsat i direktiv 2008/115/EF. Det bør også være muligt at frihedsberøve en ansøger, en tredjelandstatsborger eller en statsløs, som ikke er blevet frihedsberøvet i forbindelse med en sådan grænseprocedure ved asyl, som ikke længere har ret til at forblive, og som ikke har fået tilladelse til at forblive på det pågældende område, hvis der er risiko for forsvinden, eller hvis vedkommende søger at undgå eller hindre tilbagesendelsen eller udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed. Denne frihedsberøvelse bør være så kort som mulig og bør ikke være af længere varighed end grænseproceduren ved tilbagesendelse. Når tredjelandstatsborgeren eller den statsløse med ulovligt ophold ikke vender tilbage eller ikke udsendes inden for nævnte periode, og grænseproceduren ved tilbagesendelse ikke længere finder anvendelse, bør direktiv 2008/115/EF finde anvendelse. Maksimumsperioden for frihedsberøvelse som fastsat i nævnte direktiv bør omfatte den periode med frihedsberøvelse, der er anvendt under grænseproceduren ved tilbagesendelse.

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- (12) Grænseproceduren ved tilbagesendelse bør i en krisesituation som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1359 ⁽⁶⁾ lette tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere eller statsløse med irregulært ophold, hvis ansøgning er blevet afvist i forbindelse med en krise inden for rammerne af grænseproceduren ved asyl, og som ikke har ret eller tilladelse til at forblive på det pågældende område, ved at give de kompetente nationale myndigheder de redskaber og den tid, der skal til for at gennemføre tilbagesendelsesprocedurene med den fornødne omhu. For at kunne reagere effektivt på krisesituationer bør det også være muligt at anvende grænseproceduren ved tilbagesendelse i en krisesituation for ansøgere, tredjelandsstatsborgere og statsløse, der er omfattet af grænseproceduren for tilbagesendelse, hvis ansøgning er blevet afvist før vedtagelse af en gennemførelsesafgørelse fra Rådet som fastsat i forordning (EU) 2024/1359, der fastslår, at en medlemsstat står i en krisesituation, og som ikke har ret eller tilladelse til at forblive på det pågældende område efter vedtagelse af en sådan afgørelse.
- (13) I overensstemmelse med artikel 72 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) berører denne forordning ikke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den interne sikkerhed.
- (14) Med henblik på at sikre en konsekvent gennemførelse af bestemmelserne om grænseproceduren ved tilbagesendelse, der er fastsat i denne forordning på det tidspunkt, hvor den finder anvendelse, bør der på EU-plan og nationalt plan udarbejdes og gennemføres gennemførelsesplaner, der identificerer mangler og operationelle skridt for hver medlemsstat.
- (15) Anvendelsen af denne forordning bør evalueres med jævne mellemrum.
- (16) Det politiske mål med instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (IGFV), der blev oprettet som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148 ⁽⁷⁾, er at sikre en solid og effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser, herunder ved at forhindre og opdage ulovlig indvandring og effektivt forvalte migrationsstrømmene. At give mulighed for finansiering af støtte inden for rammerne af dette instrument med henblik på solidaritetstiltag i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 ⁽⁸⁾ vil bidrage til at nå målene i forordning (EU) 2021/1148. Forordning (EU) 2021/1148 bør derfor ændres.
- (17) Det bør være muligt at mobilisere midlerne fra IGFV og andre relevante EU-fonde (»fondene«) for at støtte medlemsstaterne i deres indsats for at anvende forordning (EU) 2024/1351 i overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af fondene og uden at dette berører andre prioriteter, der støttes af fondene. I den forbindelse bør medlemsstaterne kunne gøre brug af tildelingerne under deres respektive programmer, herunder de beløb, der stilles til rådighed efter midtvejsrevisionen. Det bør være muligt at stille yderligere støtte til rådighed under de relevante tematiske faciliteter, navnlig til de medlemsstater, der kunne blive nødt til at øge deres kapacitet ved grænserne.
- (18) Forordning (EU) 2021/1148 bør ændres for at sikre et fuldt bidrag fra EU-budgettet til de samlede støtteberettigede udgifter til solidaritetstiltag og for at indføre specifikke rapporteringskrav i forbindelse med disse tiltag som led i de eksisterende rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemførelsen af fondene. Nævnte forordning bør også ændres for at give medlemsstaterne mulighed for at yde finansielle bidrag til IGFV i form af eksterne formålsbestemte indtægter.
- (19) Målene for denne forordning, nemlig at oprette en grænseprocedure ved tilbagesendelse, at fastsætte specifikke midlertidige regler med henblik på at sikre, at medlemsstaterne kan håndtere krisesituationer, og give mulighed for finansiering af støtte i henhold til forordning (EU) 2021/1148 med henblik på solidaritetstiltag i forbindelse med forordning (EU) 2024/1351, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af nærværende forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1359 af 14. maj 2024 om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148 af 7. juli 2021 om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 48).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (20) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (21) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁽⁹⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (22) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹⁰⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽¹¹⁾.
- (23) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹²⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽¹³⁾.
- (24) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹⁴⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽¹⁵⁾.
- (25) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). Denne forordning tilstræber navnlig at sikre, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af chartrets artikel 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24, og 47 fremmes —

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽¹⁰⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽¹²⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽¹³⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽¹⁴⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁵⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning opretter en grænseprocedure ved tilbagesendelse. Den finder anvendelse på tredjelandstatsborgere og statsløse, hvis ansøgning er blevet afvist i forbindelse med grænseproceduren ved asyl, der er fastsat i artikel 43-54 i forordning (EU) 2024/1348 (»grænseproceduren ved asyl«). Den fastsætter også midlertidige specifikke regler om grænseproceduren ved tilbagesendelse i krisituationer som defineret i artikel 1, stk. 4 i forordning (EU) 2024/1359.

Denne forordning ændrer også forordning (EU) 2021/1148 med det formål at give mulighed for finansiering af støtte i henhold til nævnte forordning med henblik på solidaritetstiltag i forbindelse med forordning (EU) 2024/1351.

2. Midlertidige foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordnings kapitel III, skal opfylde kravene om nødvendighed og proportionalitet, være egnede til at nå de fastsatte mål og sikre beskyttelsen af ansøgenes rettigheder og være i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til chartret og folkeretten.

3. Foranstaltningerne i denne forordnings kapitel III må kun anvendes i det omfang, der er strengt påkrævet af situationen, på en midlertidig og begrænset måde og kun under ekstraordinære omstændigheder. Efter en anmodning må medlemsstaterne kun anvende foranstaltningerne i kapitel III i det omfang, det er fastsat i den i artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1359 omhandlede afgørelse.

Artikel 2

Henvisninger til forordning (EU) 2024/1348

For de medlemsstater, der ikke er bundet af forordning (EU) 2024/1348, forstås henvisninger i nærværende forordning til bestemmelser i forordning (EU) 2024/1348 som henvisninger til tilsvarende bestemmelser, som de kan have indført i deres nationale ret.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »ansøgning om international beskyttelse« eller »ansøgning«: ansøgning om international beskyttelse eller ansøgning som defineret i artikel 3, nr. 12), i forordning (EU) 2024/1348
- b) »ansøger«: ansøger som defineret i artikel 3, nr. 13), i forordning (EU) 2024/1348.

KAPITEL II

GRÆNSEPROCEDURE VED TILBAGESENDELSE

Artikel 4

Grænseprocedure ved tilbagesendelse

1. Tredjelandstatsborgere og statsløse, der har fået afslag på deres ansøgninger i forbindelse med grænseproceduren ved asyl, gives ikke tilladelse til at rejse ind på den pågældende medlemsstats område.

2. Medlemsstaterne kræver, at personer som omhandlet i stk. 1 opholder sig i en periode på højst 12 uger på steder ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområder. Hvis en medlemsstat ikke kan indkvartere sådanne personer på disse steder, kan den gøre brug af andre steder inden for sit område. 12-ugersperioden regnes fra den dato, hvorpå

ansøgeren, tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på området. Kravet om at opholde sig på et bestemt sted i overensstemmelse med dette stykke betragtes ikke som tilladelse til indrejse eller ophold på en medlemsstats område. Forholdene på disse steder skal opfylde de standarder, som svarer til dem, der gælder for de materielle modtagelsesforhold og lægebehandling i overensstemmelse med artikel 19 og 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346⁽¹⁶⁾, da de finder anvendelse på personer, som stadig betragtes som ansøgere.

3. Artikel 3, artikel 4, stk. 1, artikel 5, artikel 6, stk. 1-5, artikel 7, stk. 2 og 3, artikel 8-11, artikel 12, artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 2-4, og artikel 16-18 i direktiv 2008/115/EF finder anvendelse med henblik på nærværende artikel.

4. Hvis en afgørelse om tilbagesendelse ikke kan håndhæves inden for det maksimale tidsrum, der er omhandlet i stk. 2, fortsætter medlemsstaterne tilbagesendelsesprocedurerne i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF.

5. Uden at det berører deres mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt frivilligt at vende tilbage, gives personer som omhandlet i stk. 1 en frist for frivillig udrejse, medmindre der er risiko for, at de vil forsvinde, eller hvis deres ansøgning i forbindelse med grænseproceduren ved asyl er blevet afvist som åbenbart grundløs, eller hvis den pågældende person udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller medlemsstaternes nationale sikkerhed. Fristen for frivillig udrejse gives kun efter anmodning, og den må hverken overstige 15 dage eller give ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område. Med henblik på dette stykke skal sådanne personer overgive ethvert gyldigt rejsedokument, som de er i besiddelse af, til de kompetente myndigheder, så længe det er nødvendigt for at forhindre, at vedkommende forsvinder.

6. Medlemsstater, der efter at have afslået en ansøgning i forbindelse med grænseproceduren ved asyl, udsteder en afgørelse om nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁽¹⁷⁾, og som i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/115/EF har besluttet ikke at anvende nævnte direktiv i sådanne tilfælde, sikrer, at behandlingen af og beskyttelsesniveauet for tredjelandstatsborgere og statsløse, som nægtes indrejse, er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i direktiv 2008/115/EF og svarer til den behandling og det beskyttelsesniveau, der er fastsat i stk. 2 i nærværende artikel og artikel 5, stk. 4, i nærværende forordning.

Artikel 5

Frihedsberøvelse

1. Frihedsberøvelse må kun pålægges som en sidste udvej, hvis det viser sig nødvendigt på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag, og hvis andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.

2. Personer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, der er frihedsberøvet som led i grænseproceduren ved asyl, og som ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på området, kan fortsat frihedsberøves med henblik på at forhindre deres indrejse på den pågældende medlemsstats område, forberede deres tilbagesendelse eller gennemføre en udsendelse.

3. Personer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, der ikke er frihedsberøvet som led i grænseproceduren ved asyl, og som ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på området, kan frihedsberøves, hvis der er risiko for, at de vil forsvinde, jf. direktiv 2008/115/EF, hvis de undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelses- eller udsendelsesproceduren, eller hvis de udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

4. Frihedsberøvelse skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe der er rimelig udsigt til udsendelse, og så længe ordninger derfor er igangværende og gennemføres med nødvendig omhu. Frihedsberøvelsens varighed må ikke overstige den periode, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 2, og hvis der udstedes en efterfølgende frihedsberøvelse umiddelbart efter en periode med frihedsberøvelse som fastsat i henhold til nærværende artikel, medtages denne periode med frihedsberøvelse i beregningen af de maksimale perioder for frihedsberøvelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 5 og 6, i direktiv 2008/115/EF.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

5. Senest den 12. december 2024 udarbejder Den Europæiske Unions Asylagentur, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303⁽¹⁸⁾, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i nævnte forordning, retningslinjer for forskellige praksisser som alternativ til frihedsberøvelse, der kan anvendes i forbindelse med en grænseprocedure.

KAPITEL III

UNDTAGELSER I TILFÆLDE AF KRISISITUATIONER

Artikel 6

Foranstaltninger, der finder anvendelse på grænseproceduren ved tilbagesendelse i tilfælde af en krisesituation

1. I tilfælde af en krisesituation som defineret i artikel 1, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1359 og i forbindelse med tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold eller statsløse, hvis ansøgning er blevet afvist i forbindelse med grænseproceduren ved asyl i henhold til artikel 11, stk. 3, 4 og 6, i forordning (EU) 2024/1359, og som ikke har ret eller tilladelse til at forblive på området, kan medlemsstaterne undtage som følger:

- a) uanset nærværende forordnings artikel 4, stk. 2, kan medlemsstaterne forlænge den maksimale periode for tilbageholdelse af disse tredjelandstatsborgere eller statsløse på de steder, der er omhandlet i nævnte artikel, med en yderligere periode på højst seks uger
- b) uanset nærværende forordnings artikel 5, stk. 4, må perioden med frihedsberøvelse ikke overstige den i nærværende stykke, litra a), omhandlede periode og skal medtages i beregningen af de maksimale perioder for frihedsberøvelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 5 og 6, i direktiv 2008/115/EF.

2. Denne artikels stk. 1 finder også anvendelse på ansøgere, tredjelandstatsborgere og statsløse, der er omfattet af grænseproceduren ved asyl, og hvis ansøgning er blevet afvist inden vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse omhandlet i artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1359, og som ikke har ret eller tilladelse til at forblive på området efter vedtagelsen af nævnte gennemførelsesafgørelse.

3. Organisationer og personer, der i henhold til national ret har ret til at tilbyde rådgivning og vejledning, skal have effektiv adgang til ansøgere, der tilbageholdes i faciliteter for frihedsberøvede eller befinder sig ved grænseovergangssteder. Medlemsstaterne kan indføre begrænsninger af sådanne tiltag, når sådanne begrænsninger i henhold til national ret er objektivt nødvendige af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden eller den administrative forvaltning af en facilitet for frihedsberøvede, under forudsætning af at adgangen ikke begrænses i alvorlig grad eller umuliggøres.

Artikel 7

Procedureregler

Hvis en medlemsstat mener, at den står i en krisesituation som defineret i artikel 1, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1359 kan den indgive en anmodning om at anvende undtagelserne i nærværende forordnings artikel 6. Hvis en medlemsstat indgiver en sådan anmodning, finder artikel 2-6 og artikel 17, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2024/1359 anvendelse, alt efter hvad det er relevant. Hvis en procedure med henblik på at opnå en undtagelse allerede er blevet iværksat i henhold til artikel 2 i forordning (EU) 2024/1359, kan medlemsstaterne indgive en anmodning om at anvende undtagelserne i artikel 6 i nærværende forordning i forbindelse med nævnte procedure.

Artikel 8

Særlige bestemmelser og garantier

En medlemsstat, der anvender undtagelsen i artikel 6, oplyser på behørig vis de pågældende tredjelandstatsborgere eller statsløse på et sprog, som tredjelandstatsborgerne eller de statsløse forstår eller med rimelighed formodes at forstå, om de anvendte foranstaltninger og om foranstaltningernes varighed.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1).

KAPITEL IV
ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2021/1148

Artikel 9
Ændring af forordning (EU) 2021/1148

I forordning (EU) 2021/1148 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende nummer:

- »11) »solidaritetstiltag«: et tiltag, hvis anvendelsesområde er fastlagt i artikel 56, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 (*), og som finansieres gennem finansielle bidrag fra medlemsstaterne, jf. nævnte forordnings artikel 64, stk. 1.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).«

2) I artikel 10 tilføjes følgende stykke:

- »3. Støtte i henhold til denne forordning kan finansieres med henblik på solidaritetstiltag ved hjælp af bidrag fra medlemsstaterne og andre offentlige eller private donorer som eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i finansforordningen.«

3) I artikel 12 indsættes følgende stykke:

- »7a. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 100 % af de samlede støtteberettigede udgifter til solidaritetstiltag.«

4) I artikel 29, stk. 2, første afsnit, indsættes følgende litra:

- »aa) gennemførelsen af solidaritetstiltag, herunder en opdeling af de finansielle bidrag pr. tiltag og en beskrivelse af de vigtigste resultater, der er opnået som følge af finansieringen«.

5) I bilag II, punkt 1, tilføjes følgende litra:

- »h) at støtte solidaritetstiltag i overensstemmelse med det anvendelsesområde for støtte, der er fastsat i bilag III, punkt 1.«

6) Bilag VI ændres således:

a) I tabel 1, punkt I, tilføjes følgende kode:

»030 Solidaritetstiltag«.

b) Tabel 3 ændres således:

i) Kode 005 og 006 affattes således:

»005 Den særlige transitordning omhandlet i artikel 17

006 Tiltag omfattet af artikel 85, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240«.

ii) Følgende koder tilføjes:

»007 Tiltag omfattet af artikel 85, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240

008 Krisebistand

009 Solidaritetstiltag«.

KAPITEL V
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 10

Anfægtelse fra offentlige myndigheders side

Denne forordning berører ikke offentlige myndigheders ret til at anfægte administrative eller retlige afgørelser som fastsat i national ret.

Artikel 11

Beregning af frister

De frister, som er fastsat i denne forordning, beregnes på følgende måde:

- a) hvis en frist, der er udtrykt i dage, uger eller måneder, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer eller en handling foretages, medregnes selve den dag, hvor begivenheden indtræffer eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen
- b) en frist, der er udtrykt i uger eller måneder, udløber ved udgangen af den dag, som i den sidste uge eller måned henholdsvis er den samme ugedag eller falder på den samme dato i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Hvor en frist, der er udtrykt i måneder, ville udløbe på en dag, der ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen til midnat på månedens sidste dag
- c) ved beregningen af fristerne medregnes lørdage, søndage og lovbestemte fri- og helligdage i den pågældende medlemsstat; hvis en frist udløber på en lørdag, en søndag eller en lovbestemt fri- eller helligdag, regnes den følgende arbejdsdag som fristens sidste dag.

Artikel 12

Overgangsforanstaltninger

Senest den 12. september 2024 forelægger Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer Rådet en fælles gennemførelsesplan for at sikre, at medlemsstaterne er tilstrækkeligt forberedt til at gennemføre denne forordnings kapitel II senest den 1. juli 2026, indeholdende en vurdering af konstaterede mangler og påkrævede operationelle skridt, og den underretter Europa-Parlamentet herom.

På grundlag af denne fælles gennemførelsesplan udarbejder hver medlemsstat med støtte fra Kommissionen og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer senest den 12. december 2024 en national gennemførelsesplan, hvori tiltagene og en tidsplan for gennemførelsen heraf fastsættes. Hver medlemsstat afslutter gennemførelsen af sin plan senest den 1. juli 2026.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel kan medlemsstaterne anvende støtte fra de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, og EU-fondene kan yde finansiel støtte til medlemsstaterne, i overensstemmelse med de retsakter, der regulerer disse organer, kontorer, agenturer og fonde.

Kommissionen overvåger nøje gennemførelsen af de nationale gennemførelsesplaner.

Artikel 13

Overvågning og evaluering

Senest den 13. juni 2028 og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne og foreslår ændringer, hvis det er relevant.

Medlemsstaterne fremsender senest den 12. september 2027 på Kommissionens anmodning de oplysninger til denne, der er nødvendige for udarbejdelsen af dens rapport.

*Artikel 14***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning finder anvendelse fra den 12. juni 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand